Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

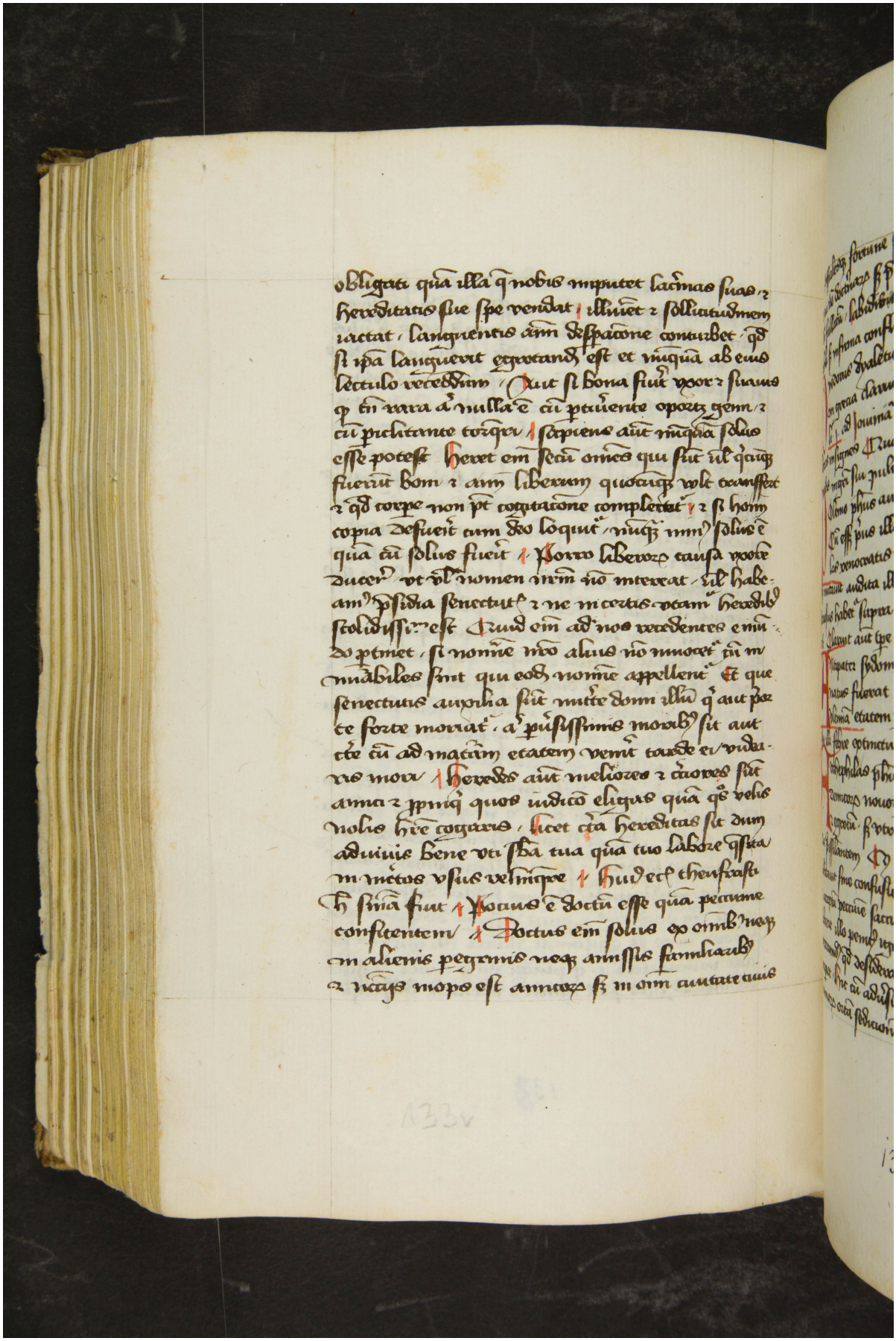

obligata quia illa q nobis imputet lacrimas suas, et
hereditatis sue spe vendat. illuiet et sollicitudinem
iactat, languentis animi desperatione conturbet, qd
si ipa languerit egrotandi est et inquiua ab eius
lecticulo recedium. Aut si bona sint uxor et suauis
q tu rara a nulla te cui prudente oportet gem, et
cui prudentie torqer. Sapiens autem inquiua solus
esse potest. Heret enim scai omnes qui sint id quicq
fecerit bom et ann liberum quisquis volt transfert
et qd corpe non pt cogitatione completur. et si hom
copia defuerit cum deo loquit, nucq inm solus e
quia cui solus fuerit. Porro liberorum causa uxore
ducere vt vel nomen inim sio intereat, id habe-
am psidia senectutis et ne incertus ceam heredib
stolidissimi est. Quid enim ad nos recedentes enim
do ptinet, si nomine meo alius no innotescit in m
mabiles sint qui eodem nomine appellent. et que
senectutis auxilia sint mitte dum illu q aut pe
te forte moriat, a pusillissimis moribus sit aut
cte cu ad maturam etatem venit tarde et vidua-
ris mori. Heredes aut meliores et ciores sint
ama et ipsiq quos iudico eligas quia qd velis
nolis hec cogeris, licet cta hereditas sit dum
adiuuis bene vti sba tua quia tuo labore qsita
in metos vsus vel integre. Quid est thesaurisa-
ti si sua sint. Porro e doctu esse quia pecunie
confitentem. Doctus enim solus ego omnibus nec
in alienis peregrinis nec amissis familiaribus
et nequis inopes est amicos si in eum amicitie